

at jeg har opfattet Betydningen af § 1 saaledes, at de særlige kommunale Kasser, som nu findes i Kjøbstæderne, derved ophæves, at Kommuneudgifterne ikke, som nu, betales deels fra Ræmnerkassen, deels fra Skolekassen, deels fra Fattigkassen, men alene fra Ræmnerkassen, og det vilde være mig hjært, om den høitærede Minister vilde give Bekræftelse paa, at denne Opfattelse er rigtig, idet jeg troer, at der i mange Kommuner er en Trang til at faae Forholdet saaledes ordnet, som jeg troer, at det er Lovens Mening at ordne det, medens jeg derimod, naar der ikke i den Henseende stæer nogen Udtalelse, frygter, at der kunde være nogen Tvivl, om man ikke kan vedblive at beholde de særlige Udtællinger fra Skolekassen og Fattigkassen, altsaa beholde de forskjellige Kasser omkring i Byerne, hvilket er til stor Nlempe og stort Besvær for Kommunalbestyrelserne, som vanskeligt paa den Maade kunne have fuldstændig Oversigt over, hvorledes den hele kommunale Status i hvert givet Dieblif virkelig er.

Med Hensyn til Vædringsforlaget til § 4 skal jeg tillade mig at bemærke, at jeg har forstaaet det saaledes, som om dette Ord „dens“ er foreslaaet tilføjet for at gjøre det ret tydeligt og slaaende, at der ikke er Tale om at inddrage hartkornpligtig Jord fra Landet under Kjøbstaden. Jeg tillod mig ved anden Behandling at stille et Forslag om en Bemyndigelse for Regjeringen til at ordne dette i mange Kjøbstæder forvillede Forhold, hvilket imidlertid fandt ringe Sympathi. Jeg skal fremhæve, at Forslaget gif ud paa at give Regjeringen en Bemyndigelse, saa at det altsaa maatte ligge i Regjeringens Haand at tage alle de Betingelser under Overveielse, som nødvendigviis maatte være tilstede, for at en saadan Overage af Jord fra Landet under Kjøbstaden og dennes Veffatningsregler kunde finde Steb; og forsaavidt det fra Regjeringens Side fandtes, at en Erstatning skulde gives deels til Eierne af Jorden for Forøgelse i Eiendomsstatten og deels til Landkommunerne for Afgang i Skatteindtægt i Tilfælde af en saadan Overage, da var det jo ingenlunde ved mit Forslag udelukket, at enhver Betingelse i saa Henseende kunde af Regjeringen paafees oplyst, forinden Bestem-

melsen gaves. Jeg tør ikke udtale mig videre herom, da jeg, forhindret i at være tilstede ved anden Behandling, ikke har fundet Anledning til nu ved tredie Behandling at stille et Forslag paany, saa meget mindre som den ærede Minister sidst udtalte, at det er et Forhold, som er ham meget vel bekjendt, og paa hvis Ordning han vil have sin Opmærksomhed henvendt. Jeg haaber derfor, da jeg kan bekræfte, at der er en stor Trang, ingenlunde i den By, hvor jeg boer, men mange Steder, til at faae en saadan Ordning, at Udbyttet af den høitærede Ministers Virksomhed i denne Retning maa komme til at foreligge i næste Session. Med Hensyn til de Vædringsforslag, der ere stillede angaaende Revisionen, tillader jeg mig efter de Ytringer, jeg allerede har fremført, at anbefale meget, at der ikke maa stæe Forandring i det, der i saa Henseende er bestemt ved Vedtagelsen af Lovforlaget ved anden Behandling. Jeg sætter i høi Grad Priis paa, at denne Revision foregaaer hvert tiende Aar, ogsaa af den Grund, at der stæer Omassurance hvert tiende Aar, og der altsaa ogsaa med Hensyn til Bygningsskatten kan indtræde saadanne Forhold, som kunde gjøre det ønskeligt at faae det Forholdstæl, som i Vedtægten er fastsat, noget forandret.

Endelig tør jeg tillade mig med Hensyn til § 19 at gjøre den Henstilling til den meget ærede Ordfører, om det ikke skulde være ved en Inkurie, at der er kommet til at staae i § 19, at Loven træder i Kraft, „naar i samme Grundenes Skjdsætning og Bygningernes Klassificering samt Vedtægtenes foreløbige Stabfæstelse har fundet Steb“, at altsaa Lovens Krafttræden er betinget af, at Bygningernes Klassificering har fundet Steb, medens derimod de tidligere Paragrafer give Kommunalbestyrelserne Frihed til at bestemme, om de i det Hele maatte finde Anledning til at foretage nogen Klassificering af Bygningerne. Jeg troer ikke, at det er korrekt, at disse Ord staae i Paragrafen, saa at Lovens Krafttræden nu betinges af, at en Klassificering af Bygningerne har fundet Steb. Hertil skal jeg, paa Grund af at Tiden er saa meget langt fremrykket, indskrænke mig.